

ה' הַשְּׂכִינָה "לְעוֹלָם אִין הַשְּׂכִינָה
זָה מִכּוֹתֵל מִעֲרַבִי!"
(מִדְרָשׁ בְּרַבָּה שְׁמוֹת ב, ב)

וְהַכּוֹתֵל

ב"ה גליון ז' שנה א'
ניסן תשנ"א לפ"ק

פולג (פּוֹתֵל) מִעֲרַבָּה גִזְרוּ מִן שְׁמֵי דְלָא יַחֲרִיב לְעוֹלָם לְמַה שְּׂכִינָה בְּמִעֲרַב.
(מִדְרָשׁ בְּרַבָּה אִיכָה א, ל"א)

וְהָיוּ עֵינַי וְלִבִּי

שֵׁם כָּל הַיָּמִים

כְּבִיכּוֹל שְׂאִין עֵינַי

וְלִבִּי אֵלֵא שֵׁם

והיו עיני ולבי שם כל הימים (מלכים א' –

ט, ג) והלא כבר נאמר עיני ה' משוטטות

בכל הארץ (דברי הימים ב' – טז), מה ת"ל
והיו עיני ולבי שם, כביכול שאין עיני
ולבי אלא שם [ובשביל שהם שם הם
בכל מקום].

כיוצא בדבר אתה אומר (תהלים קכא)
הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל וכי
ישראל בלבד הוא שומר והלא הוא
שומר את הכל שנאמר (דברי הימים ב' – יב)
אשר בידו נפש כל חי, מה תלמוד לומר
שומר ישראל כביכול אינו שומר אלא
ישראל (ובשכר) [ובשביל] ששומרם
שומר את הכל.

אֶרֶץ אֲשֶׁר ה'

אֵלֶּהֶיךָ דּוֹרֵשׁ

אֹתָהּ תָּמִיד

כְּבִיכּוֹל שְׂאִינוּ

דּוֹרֵשׁ אֵלֶּא אֹתָהּ

כּיוּצָא בּוֹ אַתָּה אֹמֵר (דְּבָרִים י"א) אֶרֶץ

אֲשֶׁר ה' אֵלֶּהֶיךָ דּוֹרֵשׁ אֹתָהּ תָּמִיד וְכִי

אֹתָהּ בְּלִבְדֵּךְ הוּא דּוֹרֵשׁ וְהֵלֵא כֹל

הָאֲרָצוֹת כּוֹלֵם הוּא דּוֹרֵשׁ שְׂנֵאמֵר (אִיּוֹב

לה) להמטיר על ארץ לא איש, אלא
כביכול שאינו דורש אלא אותה וכו'.
כיוצא בדבר אתה אומר (תהלים כט) קול
ה' יחיל מדבר יחיל ה' מדבר קדש. כתוב
אחד אומר (הושע ה) אלכה ואשובה אל
מקומי, וכתוב אחד אומר והיו עיני ולבי
שם כל הימים, הא כיצד פניו למעלה
ועיניו ולבו למטה.

(יילקוט שמעוני מלכים א' – פרק ח' – רמז קצ"ד)

